

Čína přijala zákon o bezpečnosti Hongkongu a účinek se dostavil okamžitě. Barevní žoldnéři vzali do zaječích. Převrat a útok na státní celistvost Peking nedopustí!

- CZ24 News | 10. července 2020

ČÍNA: Crimson Alter komentuje čínské přijetí zákona o bezpečnosti Hongkongu, jehož zamýšlený účinek se dostavil ještě dřív, než nabyl právní platnost

Peking přijal výzvu, před kterou ho postavili američtí senátoři a kongresmani. Pokud budeme parafrázovat známý americký princip, lze říci, že zásada „nikdy nevyjednávajte s politickými teroristy“ byla použita na samotné Spojené státy. Čínská média informují o tom, že byl schválen tzv. Hongkongský bezpečnostní zákon, což znamená, že Čína je připravena vzít na sebe riziko sankcí Washingtonu, neboť hrozbou uvalení sankcí se kongresmani a senátoři pokusili přijetí uvedeného zákona zastavit.

Jasná volba

Pekingští vůdci měli na výběr: Buď podlehnout tlaku a nechat fakticky vzniknout separatistickou enklávu na jihu země, kterou bude proti nim využívat každý, komu to přijde vhod, nebo přijmout sankce, ale zachovat jednotu země, která je pro čínskou národní identitu důležitá. Kritici tohoto rozhodnutí, kteří již na plný plyn rozjíždějí téma „hospodářského kolapsu jako globálního finančního centra“, zdůrazňují, že to byla volba mezi politikou a ekonomikou a že Čína zvolila politiku na úkor ekonomiky, což zjevně není pravda. Problém je v tom, že žádné krátkodobé ekonomické přínosy (k nimž by mohlo dojít v případě zabránění sankcí) by nikdy nemohly kompenzovat ekonomické škody, které by vznikly Číně, pokud by nedošlo k zastavení procesu rozpadu země právě teď a právě v Hongkongu.

Samotný zákon z velké části napravuje zjevnou zranitelnost současného legislativního systému Hongkongu, který přinejmenším nestanoví žádná přiměřená opatření pro boj proti „barevným revolucím“ a jejím obvyklým organizátorům.

Zavilost, s níž se kolektivní Západ – rusofobním senátorem Michaelem Rubiem počínaje a britským ministrem zahraničí Dominikem Raabem konče – pokusil zastavit přijetí těchto nápravných opatření na národní úrovni, je svázána s tím, že loutkáři „barevných revolucí“ dobře chápou nejdůležitější rysy cílového publika i svých příznivců v jiných zemích.

Žoldnéři barevných revolucí

Stoupenci barevné kapitulace, propagátoři „satisfakce a pokání za zločiny režimu“ (bez ohledu na to, jaký je – satisfakce a pokání musejí být především projeveny před americkým ministerstvem zahraničí a ideologickými figurkami, které sám nominuje) a věrozvěsti „západních hodnot“ jsou připraveni jít na barikády a zapojit se do podvratné činnosti pouze tehdy, pokud se jich nikdy nedotkne žádný trestní postih. Zastánci „deštníkových“, „oranžových“ či jiných „barevných“ revolucí se radikálně liší od revolucionářů (nejrůznějších ideologických orientací) dob minulých svou naprostou neochotou trpět za své ideje.

Občasné povození se v policejních antonech – to je tak maximum, kam jsou ochotni zajít, víc ale ne.

Navíc vše vypadá tak, že účast v proamerickém puči nebo separatistickém hnutí je vnímána jako určitý druh sociálního výtahu: pokud všechno vyjde, pak to může dramaticky zvýšit jejich sociální postavení s možností aktivně okrádat své spoluobčany, a když se dílo nezdaří, mohou se alespoň těšit na pohnuté články, které jsou věnovány oslavě jejich osoby na stránkách New York Times, a při troše štěstí se radovat ze snahy státu nějak uklidnit a odměnit neukojené „dovozce demokracie“ při jejich úplné a bezpodmínečné beztrestnosti.

Rebelové berou do zaječích

Mohlo by se samozřejmě ukázat, že pouhé přijetí zákona, podle kterého budou separatismus a kolaborace se zahraničními strukturami za účelem podkopání státu trestným činem, nemusí vést k potlačení aktivit zaměřených na sponzorování amerických a jistých hongkongských struktur. Fakta však dokazují pravý opak: „barevní“ revolucionáři požadují peníze, moc, pohodlí a plné sociální zajištění. Jakmile ztratí svůj nadstandardní komfort, touha účastnit se politického života okamžitě klesne na nulu.

Státní vydání čínských zahraničně politických novin Global Times vyjmenovává ony „smělé a rozhodné“ kroky, jaké bojovníci za odtržení Hongkongu a další „demokratické ideály“ podnikli, jakmile se objevily první zvěsti, že zákon byl i přes zahraniční intervence schválen. Nejslavnější bojovník za „legitimní americké zájmy v Hongkongu“ – vůdce masových nepokojů, favorit senátorů Rubia a Cottona a rovněž CNN a Washington Post – aktivista Joshua Wong směle a rozhodně ... rezignoval na všechny politické posty a vystoupil z politické organizace, kterou sám založil, aby se společně se dvěma dalšími aktivisty postavil do čela hlavní struktury hongkongských separatistů. Další vůdce separatistického hnutí „Hong Kong Independence Union“ nikterak neváhal a okamžitě – směle a rozhodně – uprchl do Evropy. Svůj odchod z politického života oznámila rovněž bývalá premiérka Hongkongu Anson Chanová, která byla podle pekingských médií stínovou vůdkyní protičínského politického hnutí.

S kritikou separatistů, nebo s prohlášením o rezignaci na politický život vystoupili také někteří populární spisovatelé a dokonce i představitelé systémové opozice. Vše nasvědčuje tomu, že zákon ještě dříve, než vstoupil v platnost, vykazuje více než uspokojivé výsledky k jeho plné slávě.

Naše hodnoty

Jiným, avšak vcelku očekávaným, výsledkem přijetí tohoto zákona bylo odsouzení Číny nejen západními politickými lidry, ale dokonce i vojenskými hodnostáři, jimž vpravdě nepřísluší činit takováto politická a zejména diplomatická prohlášení, aby nezpůsobili skandál nebo přílišné napětí v mezinárodních vztazích. Leč skandál a napětí je zjevně přesně to, oč usiluje generální tajemník NATO Jens Stoltenberg, který prohlásil (z [BBC](#)): *„Je jasné, že Čína nesdílí naše hodnoty – demokracii, svobodu a právní stát.“*

Způsob, jakým se nyní Západ snaží naložit s Hongkongem a jak zasahuje do vnitřních záležitostí Číny, je dalším důkazem toho, že sankce proti Rusku, které byly údajně uvaleny „za Krym“, ve skutečnosti nemají nic společného s činností Ruska, podobně jako budoucí nevyhnutelné sankce za „Hongkong“ nesouvisí s činností oficiálního Pekingu v této zvláštní administrativní oblasti Číny.

Sankce a vměšování do vnitřních záležitostí obou států se budou konat na každý pád a uvádění vhodných záminek – ať už jde o ochranu jistých mytických práv údajně utlačovaných menšin, nebo o ochranu separatistů v konkrétním regionu – je již otázkou pouhé technologie.

Nějaký důvod se najde vždycky a je načase, aby se Čína i Rusko připravily na nové sankce už dnes.

CRIMSON ALTER

Překlad: protiproud.cz